

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

לפני כב' השופט יצחק ענבר

המבקש:

יחיאל ברזילי
ע"י עו"ד יוחי גבע

נ ג ד

המשיבות:

1. הוט טלקום בע"מ
 2. הוט טלקום שותפות מוגבלת
 3. הוט מערכות תקשורת בע"מ
- ע"י עו"ד אורית מלכא

נ ג ד

המתנגדים:

1. בקול - ארגון כבדי שמיעה ומתחרשים
 2. שלומית פילר
- ע"י עו"ד אורי שנהר

המשיב:

היועץ המשפטי לממשלה
ע"י עו"ד מאיה לויאן, פמת"א

פסק דין

1. לפניי בקשה לאישור הסכם פשרה בתובענה ייצוגית, בהתאם לסעיפים 18 – 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").
2. המבקש הגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבות, המוכרות בשמן המסחרי "הוט" (ואשר יכוננו להלן כאחת: "המשיבה"). ביסוד הבקשה טענות המבקש בדבר הפרות הוראות חוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005 (להלן: "חוק הכתוביות") על-ידי המשיבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

3. המשיבה לא הגישה תגובה, אך במסגרת הבקשה לאישור הסכם הפשרה הסבירה, כי היא כופרת בטענות שהועלו כלפיה בבקשת האישור.

4. ביום 31/5/12 הוריתי לפרסם הודעה בדבר הגשת הבקשה בעיתונות ולשלוח העתק ממנה ליועץ המשפטי לממשלה, למנהל בתי המשפט, לממונה על הגנת הצרכן ולנציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות. במסגרת ההודעה שפורסמה כאמור, פורטו עיקרי ההסכם והוגדרה הקבוצה. כמו כן צוין, בין היתר, כי תוך 45 ימים רשאים חברי הקבוצה להגיש התנגדות להסכם, או לבקש רשות לצאת מן הקבוצה. הליכים אלו ננקטו בהתאם לנדרש בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות.

5. לאחר ביצוע הפרסומים לא ביקש מי מחברי הקבוצה שלא להימנות עליה לעניין הסכם הפשרה.

עם זאת הוגשה התנגדות על ידי עמותת "בקול-ארגון כבדי שמיעה ומתחרשים" ועל ידי הגב' שלומית פילר (להלן: "המתנגדים").

היועץ המשפטי לממשלה הודיע, באמצעות באת כוחו, כי אינו מבקש להביע התנגדות לאישור הסכם הפשרה והוא מותיר את ההכרעה לשיקול דעתו של בית המשפט, אך בה בעת ראה להתייחס למספר עניינים.

בעקבות דיון שנערך ביום 23/9/12 ערכו המבקש והמשיבות בהסכם הפשרה מספר תיקונים והגישו הסכם פשרה מתוקן.

היועץ המשפטי לממשלה הודיע, באמצעות באת כוחו, כי לאחר עיון וקבלת עמדת הגורמים הרלבנטיים, אינו מוצא לנכון להתערב בהסכם המתוקן.

המתנגדים הגישו תגובה להסכם המתוקן, והמבקש והמשיבה הגישו תגובה לתגובה. בדיון שנערך ביום 20/11/12 השלימו הצדדים והמתנגדים את טענותיהם.

6. על פי סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות, "בית המשפט לא יאשר הסכם פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסכם ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסכם הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסכם פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין". סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות מוסיף וקובע, כי החלטת בית המשפט אם לאשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

הסכם פשרה אם לאו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את הגדרת הקבוצה שעליה חל הסכם הפשרה, את עילות התובענה, את השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים ואת עיקרי הסכם הפשרה. בהחלטתו יתייחס בית המשפט, בין היתר, לפער בין הסעד המוצע בהסכם הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה, להתנגדויות שהוגשו וההכרעה בהן, לשלב שבו נמצא ההליך, לחוות דעת הבודק, לסיכונים ולסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסכם הפשרה, ולעילות ולסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסכם הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסכם. להלן אבחן את הסכם הפשרה המוצע על פי אמות מידה אלה.

7. עילות התביעה, שעליהן התבססה בקשת האישור, הן הפרת חוק הכתוביות וחוק שוויון לאנשים עם מוגבלות התשנ"ח-1998, בשילוב עם פקודת הנזיקין [נוסח חדש].

8. חברי הקבוצה הם "כל אדם שהינו מנוי של המשיבה והינו כבד שמיעה, קרי לקוי שמיעה אשר זקוק לכתוביות ו/או לתרגום לשפת הסימנים בעת צפייה בטלוויזיה החל מיום 16/12/03 וכלה במועד אישור הסכם הפשרה על ידי בית המשפט".

9. המבקש עתר להורות למשיבה לפצות את חברי הקבוצה בסך כולל של 50 מיליון ₪.

10. השאלה המהותית שבעובדה ומשפט, המשותפת לכאורה לכלל יחידיה של הקבוצה, היא: האם המשיבה הפרה את חוק הכתוביות או את חוק השוויון.

11. על-פי הסכם הפשרה המתוקן, עד ליום 31/12/12 תעניק המשיבה במסגרת חמשת הערוצים המרכזיים (שנקבעו על ידי המועצה) תוספת של 85 שעות, אשר ילוו בכתוביות או בשפת סימנים (להלן: "ההטבה").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

בעקבות הערתו של היועץ המשפטי לממשלה הובהר בהסכם הפשרה המתוקן, כי ההטבה הנה מעבר לדרישות הקבועות בחוק, ומעבר להחזר חובותיה של הוט אם ובמידה שיידרש ממנה על ידי ראש אגף הפיקוח ובהתאם לדוחות המועצה.

כמו כן הוסכם, בעקבות הערתם של היועץ המשפטי לממשלה ושל המתנגדים, כי עם תום תקופת ההטבה תגיש המשיבה לבית המשפט הודעה בכתב מגובה בתצהיר, המפרטת את מספר שעות ההטבה שהוענקו בפועל ואת אופן הענקתן, אשר תיערך בטבלה המפורטת בסעיף 2 לתגובת המתנגדים להסכם הפשרה המתוקן. במסגרת הדיון מיום 20/11/12 הוסיפה המשיבה והסכימה, כי לטבלה תתווסף משבצת שבה יצוין האם מדובר בשידור חוזר אם לאו. הסכמות אלו מהוות, כמובן, חלק בלתי נפרד מהסכם הפשרה המתוקן.

12. נימוק ההתנגדות העיקרי שהעלו המתנגדים כלפי הסכם הפשרה המקורי היה שיש בו כדי ליצור מעשה בית דין המחסן את המשיבה מפני תביעות שעניינן הפרות של חוק הכתוביות משנת 2009 ואילך באשר להוספת כתוביות לשידורים חיים. לטענתם של המתנגדים, החלתו של מעשה בית דין על השידורים החיים, אשר החובה ללוותם בכתוביות או בשפת סימנים החלה רק ביום 1/1/09, אינה מוצדקת, מה גם שבקשת האישור עסקה רק בשידורים מוקלטים. בעקבות הדיון מיום 23/9/12 וההחלטה שהתקבלה עם סיומו בא עניין זה על תיקונו, שכן במסגרת הסכם הפשרה המתוקן הוסכם מפורשות, כי ויתורם של חברי הקבוצה על תביעות וכן מעשה בית דין כמפורט בהסכם המתוקן – אינם חלים על שידורים חיים.

13. במסגרת תגובתם להסכם הפשרה המתוקן טענו המתנגדים, כי 85 שעות ההטבה צריכות להתווסף לתכניות שלא כללו בעבר כתוביות ושיהיו שונות זו מזו (כלומר, שידור חוזר של אותה תכנית לא יחשב כתוספת שעות לצורך חישוב ההטבה). המשיבה טענה, מנגד, כי החוק ודרישות המועצה מכוחו מגדירים דרישה כמותית ואחוזית ביחס לכלל המשדרים, אף אם ישנם משדרים חוזרים ביניהם; הטענה שביסוד בקשת האישור היא שבמשך תקופה מסוימת לא עמדו המשיבות בהוראות חוק הכתוביות בכך שלוו שיעור נמוך יותר מהנדרש בחוק בכתוביות – בין אם השיעור הזה נוצר כתוצאה משידור שידורים חוזרים או לא. ההטבה היא בדיוק באותו המישור – מתן 85 שעות שילוו בכתוביות, וזאת מעבד לשיעור הנדרש בחוק – בין אם שיעור זה נוצר כתוצאה משידורים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

חוזרים ובין אם לאו. עמדתה זו של המשיבה מקובלת עלי, ובלבד שבמסגרת קיום התחייבותה על פי הסכם הפשרה המתוקן לא תגדיל המשיבה באופן מלאכותי את מספר השידורים החוזרים. במילים אחרות: על היחס שבין שעות השידורים החוזרים לבין שעות השידורים שאינם חוזרים - במסגרת שעות ההטבה - להיות דומה ליחס הנהוג אצל המשיבה בדרך כלל. אלא שגם עניין זה בא על תיקונו: בתגובתה לטענתם דגן של המתנגדים הצהירה המשיבה, כי "הוט לא בחרה לשנות ממדיניות שידוריה החוזרים ולהגדילם על מנת לעמוד בהתחייבותה בהתאם להסכם הפשרה המתוקן", וכי מכאן, ש"המסקנה המתחייבת היא שבתוך 85 השעות, יש בוודאי שעות שבהן יש שידורים עם כתוביות בפעם הראשונה" (עמ' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 20/11/12). הצהרות אלה יהוו חלק מן ההסכם והחלטתי שלהלן תינתן, בין היתר, על יסודן. יצוין כי לצורך פיקוח על נקודה זו נוספה לטבלת הדווח על ביצוע ההסכם משבצת מיוחדת שבה יפורט האם מדובר בשידור חוזר אם לאו.

14. בשולי הדברים אוסיף כי המתנגדים דרשו גם, שהתוכניות שבהן תינתן ההטבה לא יהיו תוכניות שהוספת הכתוביות להן נזקפה למשיבה כחלק מדרישות הוספת הכתוביות הקיימות ממילא. נראה כי עתירה זו באה על סיפוקה נוכח הוראתו של הסכם הפשרה המתוקן, לפיה ההטבה הנה מעבר לדרישות הקבועות בחוק ומעבר להחזר חובותיה של המשיבה.

15. בהינתנם של התיקונים, התוספות וההבהרות שפורטו לעיל, מבוסס הסכם הפשרה המתוקן על מתכונת הפשרה שנקבעה בת"א (מחוזי ת"א) 2719/06 דורון לוי נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ (להלן: "עניין דורון לוי"), בו נדונו הפרותיהן הנטענות של זכייניות הערוץ השני את הוראות הדין שעניינן בהנגשת משדרים לאוכלוסיית כבדי השמיעה. הסכם הפשרה בעניין דורון לוי גובש במסגרת הליך גישור שנוהל לפני נשיא בית-המשפט העליון בדימוס, כב' השופט מאיר שמגר, והוא זכה לאישורו של בית-משפט זה (כב' השופטת ע' ברון). על יסודה של החלטת בית המשפט בעניין דורון לוי, אושר על ידי בית משפט זה הסכם פשרה נוסף שמתכונתו דומה, אשר נערך בת.צ-24364-10-12 דוד צפתי נ' די. בי.אס שירותי לוויין (1998) בע"מ. מטעמים דומים לאלו שפורטו בהחלטתו של בית-המשפט בעניין דורון לוי הנ"ל, אף הסכם הפשרה המתוקן שלפנינו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

הנו סביר, ראוי והוגן, ומשרת באופן יעיל והוגן את עניינם של חברי הקבוצה. לעיל כבר צוין, כי היועץ המשפטי לממשלה סמך ידיו על ההסכם ובסופו של יום נראה, כי עתירותיהם העיקריות של המתנגדים סופקו אף הן.

16. מאחר שהסכם הפשרה מבוסס על מתכונת הטבות דומה לזו שנקבעה בהסכם הפשרה נשוא עניין דורון לוי, אין צורך למנות "בודק", דבר אשר יסרב את ההליך שלא לצורך וישית על הצדדים עלויות מיותרות. אני מאשר אפוא את הסכם הפשרה המתוקן, על תיקונו כמפורט לעיל.

17. הצדדים המליצו, כי המשיבה תישא בשכר טרחת ב"כ המבקש בסך כולל של 324,800 ₪ ובגמול למבקש בסך של 40,000 ₪. אשר לגמול יש להביא בחשבון, בין השאר, את השיקולים המפורטים בסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות. אשר לשכ"ט-עו"ד לב"כ המבקשים יש להביא בחשבון, בין השאר, את השיקולים המפורטים בסעיף 23 לאותו חוק.

אמת המידה הבולטת, המטה את הכף לעבר פסיקת גמול ושכר טרחה ממשיים, היא מידת החשיבות הציבורית של התובענה ותרומתה לאוכלוסיית כבדי השמיעה. בתוך כך יש להוסיף ולהביא בחשבון את הסיכון שנטלו על עצמם המבקש ובא כוחו בניהול ההליך ואת ההוצאות שהוצאו לשם כך. מצד שני יש לציין, כי ההליך לא היה מורכב, שכן התשתית העובדתית והמשפטית הייתה פשוטה וצרת יריעה וטרחתו של ב"כ המבקש הייתה מן הסתם מועטה. נוכח שקלול מכלול הנתונים נראה לי, כי שיעורם של הגמול ושל שכר הטרחה הנו סביר ואינו מצדיק התערבות. יחד עם זאת, במטרה לתמרץ את ב"כ המבקש לעקוב אחר מתן ההטבה לחברי הקבוצה ראוי ליצור זיקה בין חלק משכר הטרחה לבין ההטבה שתינתן בפועל. סך של 74,800 ₪ מתוך שכר הטרחה ישולם אפוא רק לאחר גמר הענקתה של ההטבה בפועל לחברי הקבוצה, וזאת בכפוף לאישורו של בית-המשפט בהתחשב, בין היתר, בהודעה שתימסר בהתאם לסעיף 6 להסכם.

18. תרומתם של המתנגדים לחברי הקבוצה הייתה משמעותית, כאשר לצורך זה די בכך שגרמו להוצאתם של השידורים החיים מגדרם של מעשה בית דין וויתורם של חברי הקבוצה על תביעות. משכך, תשלם המשיבה למתנגדת 1 הוצאות בסך 18,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 נובמבר 2012

ת"צ 24499-12-10

19. ב"כ הצדדים יגישו לאישורי בתוך 14 יום את נוסח ההודעות ואופן הפרסום הנדרשים לפי סעיף 25 לחוק.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים, למתנגדים וליועץ המשפטי לממשלה, וכן למנהל בתי המשפט לצורך רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ג, 20 נובמבר 2012, בהעדר הצדדים.

יצחק ענבר, שופט